

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Michał Laskowski

w sprawie skargi **M.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...],
sygn. akt II AKo [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 4 października 2017 r.

p o s t a n o w i ł :

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik M. J. pismem z dnia 17 czerwca 2017 r., złożył do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...], sygn. akt II AKo [...], wnosząc o stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w tym postępowaniu, zasądzenie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 3 000 złotych oraz kosztów zastępstwa prawnego i nakazanie Sądowi Apelacyjnemu w [...] niezwłoczne rozpoznanie wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 września 2011 r., sygn. akt XXIII Waz [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 13 czerwca 2011 r. sygn. akt II W [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2004.179.184 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), skargę na przewlekłość postępowania wnosi się w toku postępowania, którego ona dotyczy. Tymczasem sprawa o sygn. akt II AKo [...] została zakończona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie z dnia 22 lutego 2017 r., utrzymanym w mocy przez postanowienie tego Sądu z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt II AKz [...]. Skarga na przewlekłość postępowania została zatem wniesiona już po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Na tę ocenę nie może mieć wpływu kwestia złożenia wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu, albowiem był on przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w [...], co znalazło swój wyraz w obu wydanych w sprawie orzeczeniach, w których zasadnie stwierdzono jego bezprzedmiotowość wobec uznania osobistego wniosku M. J. o wznowienie postępowania za oczywiście bezzasadny w trybie art. 545 § 3 k.p.k. Przepis ten uprawniał Sąd do odmowy jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia braków formalnych, w tym także spełnienia wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego, jeżeli z jego treści wynikała oczywista bezzasadność. W orzecznictwie akcentuje się, że rozwiązanie przewidziane w art. 545 § 3 k.p.k., zapewniające wstępną kontrolę wniosku o wznowienie postępowania, wprowadzono po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym i tak nie może doprowadzić do wznowienia postępowania. Istotą tej regulacji jest zatem dbałość o odciążenie sądów od dokonywania czynności, których dokonanie i tak nie mogłoby spowodować wznowienia postępowania, biorąc pod uwagę bardzo ograniczone jego podstawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2016 r., III KO 72/16, LEX nr 2165584). Warto na marginesie zaznaczyć, że prezentowany pogląd nie zamyka M. J. drogi do wzruszenia prawomocnego orzeczenia, albowiem może on złożyć nowy wniosek o wznowienie postępowania, sporządzony przez pełnomocnika profesjonalnego.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, co czyni bezprzedmiotowym wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych postępowania, w tym kwestię uiszczenia opłaty od skargi.

aw